

BARS.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Egyes számok 20 filléért kaphatók
a kiadóhivatalban.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri költéséért 14 fill.
készenlért 12 fill., többszöréért 10 fill. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.
Hivatalos hirdetések
100 szóig 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2
fillérvél számítottatik.
A nyilttérben:
minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetői tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer
—+ vasárnap reggel. +—

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

739/1904.

Meghívó.

Az 1848. március 15-ének a szabadság
ujra ébredésének — évforduló nagy napja
közeleg, — hogy ezen nagy nemzeti ünne-
pet Léva város népe is megülhesse, ezért
annak megbeszélésére — a város ház köz-
gyűlési nagytermébe — folyó év február
hó 28-ik napjának d. e. 11 órájára értekez-
letet hívok össze, — melyre egy a múlt
évben működött 48-as bizottságot, mint a
polgárság érdeklődő tagjait tisztelettel
meghívom,

Léván, 1904. február 24.

Bódogh Lajos
polgármester.

758/1904. sz.

Hirdetmény.

A hadsereg és honvédség lősükségleté-
nek mozgósítás esetében fedezéséről szóló
1873. XX. t. cz. végrehajtása tárgyában
kiadott utasítás értelmében a lő állományok
ez évi összeírása elrendeltetvén, — fölhitat-
nak az összes lőtulajdonosok lévai lakosok,
hogy folyó évi március hó 1-től 15-éig
terjedő időben Varannay István tanácsnok
irodájában, vagy személyesen vagy pedig
meghatalmazottjaik által lovaiknak számát
és ivarát jelentsék be.

Azon lőtulajdonosok kik bejelentési
kötelezettségüknek a fent kitűzött idő alatt
eleget nem tesznek, minden bejelentetlen
lő után 20 kor. bírsággal sújtatnak és lova-
iknak utólagos bejelentésére köteleztetnek.

A bejelentés alól a katonai igazgatás
lovai és a tényleg szolgálatban álló katonai
tisztek azon saját lovai, melyek szolgálatuk
ellátására szükségesek a hivatkozott utasi-
tás 3. §-a szerint fölmentve vannak.

Kelt Léván, 1904. február hó 26-án.

Bódogh Lajos
polgármester.

Piacunk forgalmának esők- kenése.

Kétségtelen a felvidéki városok kö-
zött Léva városának piaci forgalma
egyike a legjelentékenyebbnek, s így
Léva városának nagy létérdeke fűző-
dik ahhoz, hogy eme piaci forgalom
fokozatosan fejlődjék, hogy eme for-
galom folytán Léva városának keres-

kedelmi jelentősége megszilárduljon.
Különösen iparosaink és kereskedőink-
nek vitális életérdeke az, hogy pia-
czunkon a forgalom minél élénkebb
legyen, mert minél több ember fordul
meg a piacon akár eladás, akár vétel
céljából, annál nagyobb az iparosok és
kereskedők évi üzleti tiszta nyeresége.
Sok kicsi sokra megy, mondja a magyar
példabeszéd s talán sehol sem érvény-
nyesül ez jobban, mint a városok pi-
aci forgalmánál, hol igazán sok apró
és kicsinyes dolgokból kerül ki a vége-
redményében tisztességes, számottevő
forgalom.

Léva városa, mely természeti hely-
zeténél fogva gócpontját képezi egy
nagy és terjedelmes vidéknek, minden-
kor alaposan rá volt arra utalva, hogy
a várost az idegenek számára minél
jobbán és olcsóbban megközelíthetővé
tegye. Sőt a legutóbbi huszonöt évi
köztevékenysége a polgárságnak majd-
nem kizárólag arra fordított, hogy
a minden irányban szétágazó forgalmat
itt központossítsa és állandósítsa s egy-
üttal Léva városát abba az irányba
terelje, a melyen keresztül szivárog a
kereskedelem erre fel és lefelé.

Sokszor majdnem anyagi erőnket
megaladó áldozatokat kívántak tőlünk
s mi, a mikor ezt is meghoztuk, tet-
tük azon reményben, hogy közforgal-
munk emelkedni fog s az így közvetve
folyó haszon dusan kárpótolni fogja a
befektetett ellenértéket.

Elismerjük s szívesen konstatáljuk
mi is, hogy piacunk forgalma igen
jelentékeny nivóra emelkedett. Vidéki
kereskedők, köztük igen sok külföldi
is szívesen keresték fel mindenkor Léva
városát s a vasuton fel és leadott áru-
ról vezetett statisztika tehetné tanu-
bizonyosságot, hogy e tekintetben is nem
megvetendő eredményt tudunk fel-
mutatni. Sőt, mint tudjuk, külföldi
kereskedők Léván állandó alkalmazot-
takat tartanak a forgalom gyorsabb és
könnyebb lebonyolítása végett. Elkép-

zelhető tehát, hogy mily féltékenyen
vigyázzunk arra, hogy évi piaci for-
galmat városunknak ne csak fenntart-
suk, de ha csak lehet, még növeljük
is, mert hiszen ez képezi fő jövedelmi
forrásunkat.

Ujabbán azonban arra a szomorú
tapasztalatra jutottunk, hogy e forga-
lom, nemhogy nem növekedett, hanem
határozottan csökkent. Megkell állnunk
e pontnál s gondolkodnunk kell annak
okai felett. Érdeklünkban áll, hogy ki-
kutassuk a baj okát s a mennyiben
az módunkban áll, megszüntessük és
pedig minél előbb, mert ha a baj állandó-
vá válik, később talán már nem is
lesz alkalmunk a megfelelő ellenszerek
használatára.

Hallunk gazdákat, kik itt laknak a
környékünkön a Garam mentén, hogy
terményeiket szívesebben viszik a
nyitrai, érsekújvári, párkányi, eszter-
gomi piacokra, mert sokkal magasabb
árakat érnek el, mint a mit az oda
és Lévára való fuvarozás között elő-
állott differenzia tesz.

Halljuk azt is, hogy az ide jövő
gazdák a hatóság emberei részéről nem
a legelőzékenyebb eljárásban részesül-
nek. Ha valamelyik gazda hazatérőben
valamelyik bolt előtt megáll, hogy ott
vásárolt áruját szekerre feldobja, vége-
hossza nincs a gorombáskodásnak és
bírságolásnak. A mi azután elkesere-
detté teszi a vidéki gazdát, ki azon
fog iparkodni, hogy a jövőben minél
ritkábban lássa Léva városát. A mi
az ő részéről igen természetes is.

Lehet azonban, hogy más okok
is közrejátszanak a forgalom hanyat-
lásában. Ezek között foglal helyet
véleményünk szerint a sok apró-cseprő
szomszédos község részére engedélyez-
zett vidéki vásár, amely lépten-nyomon
egybeesik a miénkkel.

De bármilyen ok forogjon is fenn
piacunk hanyatlásának elő-
idézésében, kell, hogy e hanyatlás
szemet szurjon a városi hatóságnak,

szükséges, hogy ezeket a városi ható-
ság kikutassa és hogy a maga részé-
ről a fennforgó okok megszüntetésére
a szükséges intézkedéseket megtegye.

Elvünk az, hogy Léva városa meg-
feleljen rendeltetésének, hogy mindenki
számára nyitva álló piacától a forgalom
holmi kicsinyes okok miatt el ne terel-
tessék, mert bizony szükségünk van
nekünk a legutolsó fillérre is, a mi a
forgalomból itt marad.

Japán-Orosz háború.

Messze keleten, a „felkelő nap orszá-
gaiban“, nagy dolgok mennek végbe. A
Sárga-tenger háborgó hullámain és a Jalu folyó
befagyott vizét már véresre festette az el-
hullott harcosok párolgó vére. A haldok-
lók hörgése, a sebesültek vészkiáltása, bele-
vegyül és fűszerzi az Északi-Jeges-tenger
felől sivitó, dermedtő hideg szel concertját
Az emberiség réme a háború ütötte ott fel
tanyáját. A háború vészkiáltó hirtelensé-
gével az egész világon. Mindenki visszariad,
irtózik ezen borzalmas emberpusztítástól. Mi
európaiak, távol a háború színterétől egy-
kedvűen és kellő nyugodtsággal olvassuk a
sajtó útján hozott napi híreket, a háborúra
vonatkozólag, a melyek nap-nap után tartal-
maznak öldöklést, pusztítást az emberek
életében. Nyugodtak vagyunk, mint állítólag
az orosz közvélemény, a mely avval dédel-
geti fagyos lelkét, hiszen messze távol fo-
lyik a háború. Nem nyugodt azonban az
oroszok nagy cárja, sőt mi több, az utóbbi,
Oroszországra nézve gyászos hírek öm-
sulya alatt meg is betegedett. Imádkozik,
könyörög, áldást kér a Kremlben megszól-
lalt érczhangu harangok útján, az érczből
készült gyilkoló tegyerekre!

Sokszor, igen gyakran szóba kerül a
háború, találgatunk, okoskodunk fölőtte.
Kérdezzük egymástól, mi is a valódi oka
ennek a háborúnak? Miért folyik ez az
embermészárlás? A válasz nem olyan egy-
szerű, mint a milyennek fölületesen látszik.
A háború okának számai visszanyulnak a
multba. Visszanyulnak a multba, a japán-
chínai háború után kötött, Japánra nézve

művészi életét ő istápolta; sokat, nagyon
sokat köszönhetnénk neki, amit meg nem
köszöntünk.

Most már megkezdte a nagy, a végte-
len vakációt, ahol nincs bubánat, nincse-
nek rakoncátlan diákok és ahol az igaz,
becsületes ember mindig behuzza a kasz-
szát . . .

Városunkban a dal és zene művészeté-
nek ő volt első, igazi apostola. Nemzedékek
kerültek ki kezei alól, kik e művészet sze-
retetében nőttek fel. A hová lévai gyerek-
ember elvetődött, ott vigan, avatottan szólt
az ének, a zene. S a régi lévai daloskór,
melynek megritkult, kivénült gárdája újra
szerepelt a gyászba borult halottas háznál,
alighanem hattyudalát énekelte annak a ra-
vatalánál, ki évtizedeken keresztül éltető
lelke, buzgó vezére volt.

A templomi zene és a régi szép hazafi-
as és vallásos énekek kultusza az ő nevé-
hez fűződik városunkban, és abban, hogy a
lévai nép annyira szeret az istenházába
járni, neki is nagy része van.

Mindnyájunkat az a szomorú gondolat
fog el ilyen kántorunk nem lesz többé
soha!

Nézem a gyászjelentést és nem tudom
a dolgot elképzelni. Előmbé tűnik Ferkó
bátyám jóságos, szenvedő képe és filembe
cseng, lelkemet ragadja, szívembe hat az ő
szívet-lelket emelő, látnot hegesztő, csodás
erejű hangja, éneke:

„Sirjatok, óh sirjatok . . . !

Discipulus.

T A R C Z A.

Richter Ferencz.

Nem hiszem, hogy volna városunkban
valaki, aki ne érezné a veszteséget, aki —
legalább lélekben — könnyet ne ejtene
akkor, mikor rázárják a koporsó fedelét
Richter Ferencznek immár hült tetemére.
Én azt érzem, s velem, úgy hiszem minden
jólelkű lévai ember, hogy adósai vagyunk
a megboldogultnak, aki agyondolgozta
magát városunkban, a társadalom, a nevelés-
ügy, a művészet érdekében; akit igénybe
vett minden iskola, minden testület, minden
mozgalom és aki az igazi boldog nyugalom
édességét nem élvezte soha.

Most már elérte. A kötelesség, melynek
tudata még utolsó szavaiban is oly megha-
tóan megnyilatkozott, immár békén hagyja;
szenvadás, bú tovább már nem gyötri, de
az ő megváltása ezektől nekünk oly vesz-
teség, melyet ki nem pótol senki.

Óh sirjatok . . . óh sirjatok . . . !

Hány kétségbeesett szívet vigasztalt ő
meg ezen szavakkal, hangjának búvös szép-
ségével, s ime temetésén nem hangzott fel
ez az ő kedves bú éneke, mert hát — ki
tudná azt úgy elénekelni, ahogy ő tudta.

Utóljára akkor hallottam e remek éne-
két, mikor Medveczky Ottó barátunkat
temettük. Micsoda fájdalmas erő, szín és
érzés egy öreg beteges ember hangjában!
Vége van. Óh sirjatok . . . !

* * *

A második elemi osztályba jártam a
városi iskolában. Füstölt a kályhánk. Jaross
Ferencz bátyánk felállott egy székre, úgy
igazgatta a fedelét. De hogy az idő haszon-
talanba ne menjen, rám intett: „mond el
kis ösém a verset!“ — Én belekezdtem,
erősen tótos kiejtéssel; épen akkor lépett
be egy nagybajuszos kövér bácsi; megijed-
tem, mert nagyon mérges tekintete volt.
Figyelmesen végig hallgatta a mondókámat,
azután nagyot kiáltott: „Jól van fiacskám,
derék gyerek vagy!“ — és megismogatta
a fejemet. Ezután már sohase féltem tőle,
ha kiabált is, vagy ha mérges volt is, pedig
kilencz esztendő alatt, míg tanítványa vol-
tam, sokszor, nagyon sokszor hallottam ki-
abálni és mérgeskedni.

De hiába volt mindez. Tudtuk, hogy
csak a bajusza olyan haragos, a szíve vaj-
ból való.

Szegény jó Ferkó bátyánknak beh sok
baja is volt; alighogy elvégozte a dolgát
az elemiben, már a gimnáziumban volt ének-
órája; ő már akkor fáradt volt, a gyerekek
pedig ebéü előtt a legrosszabbak. Ha itt
nem, hát a leányiskolában volt dolga; elvé-
gezvén a délutáni tanítást, déleesti isteni-
tisztelenen orgonált és énekel, vagy teme-
tett, az esti órákban meg a kereskedő és
iparos tanulók akadémiájában fáradozott.

Ez volt a legterhebb. Mert ezen
akadémiák hallgatósága az ő vitéz, de fékez-
hetetlen természetével nagyon sok keserű
órát okozott a nevelésügy szegény munká-

sának, panaszkodott is e miatt eleget, de
hiába, az élet, az élet . . .

Igaz, hogy az enyhülést, örömet meg-
találta kedves családi körében, a hol sze-
retei ápolták, becézgették; Uram Isten,
hiszen rászolgált nagyon! De hát, amint ez
már a szegény, jólelkű emberek osztály-
része, az Uristen itt is sűrűn meglátogatta
. . . Sok kicsi koporsót vittek ki a házból,
mindegyik egy-egy seb az érző ember lel-
kén és oly nehezen gyógyul! Végre úgy
látszott, hogy a zord kaszás megelégette
már az áldozatot, szünetet is tartott, hogy
helyet engedjen a reménynek, de csak le-
csapott megint, letörve a család legszebb,
sudar hajtását! Az előbbi sebeket csak be-
hegesztette az idő, de ez, ez az utolsó, ele-
ven és égető maradt . . .

Keserő iróniája a sorsnak, hogy aki
annyi embert vigasztalt meg édesbús éne-
kével, aki oly sok embernek enyhítette
bánatát, ez a bánat, ez a balsors hozzá-
szegődött és el nem hagyta soha!

Ugy a szünidőben egy kis pihenéshez,
nyugalomhoz jutott. Szívesen, jó kedvvel
mulatott el kartársai, tanítványai körében,
egy pohár jó boroska, uzsonna és vidám
énekszó mellett, de azért itt is szokszor
haragudnia kellett. Sokszor beugrott a jó
öreg abba az istentelen ramsliba, a hol
bizony gyakran megbuktattuk egypár ke-
mény hatosok erejéig. Ilyenkor azután fel-
ugrott és legazemberezett bennünket. Te-
hettem is, jussa volt hozzá. Lelkünk érzelmi

sértő, az európai hatalmak által suggerált, kioroszakolt „szimonoszeki“ békekötésbe.

Ebben a háboruban Japán modern hadi taktikájával mindenütt győzelmet győzelemre aratott. Az elmaradt China egyik városát a másik után volt kénytelen Japán győzedelmes fegyvereinek átengedni. Korea, Mandzsuria mind Japánnak hódolt. Mindenütt japáni zászló lengett. China látva veszét, Oroszországhoz fordult segélyért, az orosz hajlott kérésére. Ez még nem lett volna baj! Az európai gyarmatos nemzetek Német, Franciaország versengve siettek az orosz medvé oldalára és fenyegetéseikkel kioroszakolták a híres szimonoszeki békét. A béke annyiban volt szerelmes Japánra, mert minden eddig elért foglaltságot elűtötte, Koreát függetlennek nyilatkoztatta, Japán szótlanul vette mindesekelőt, mert nem akart kiakadni az európai flottájával. Hatalmat visszavonulása csak a háborúak eodasza, nem pedig befejezést jelentette. Különösen fáj nekünk Németország beavatkozása. Németország huzelgése az orosz-szal szemben csakugyan megfoghatatlan volt! Hiszen német befolyás uralkodott abban az időben Japánban, német tisztet tanították a japáni hadsereget és mégis utolsó pillanatban Németország konokul nekiment Japánnak. A háború oza mindenekelőtt a szerelmes szimonoszeki békében keresendő. Ujabb ok Oroszországnak, ennek a szárazföldi cápának viselkedése Mandzsuriában. Mandzsuria független terület China főhatósága alatt. Oroszország erre a területre kivetette halóját és mindenteleképpen a saját szférájába akarta hajtani. Japán ezt nem engedheti, különben posztója veszélyeztetve van. Hozzájárul, hogy Japánnak nagy igényei vannak Korea felszigetére, a mely igényét geographiai helyzete mintegy ráeroszkolja. Nagaszaki japán kikötőből hajón 8 óra alatt át lehet szelni a keskeny koreai csatornát, mely Koreát Kiuschié Japán-ország egyik szigetétől elválasztja. Oroszország világhódító politikáját veszélyben látva, csak Korea felsziget déli részét volt hajlandó átengedni Japánnak, azt is bizonyos feltételekkel. Korea igen fontos Oroszország stratégiai helyzetére. Az orosz medve csak ugy biztosíthatja ezen utóbbit, ha a felszigetet függésben tartja. Ellenkezőleg, ha Japán ráteszi kezét, Oroszország ázsiai talaja inogni kezd, mert Japán olyan kapu birtokába jut, a melyen keresztül mindig rettegésben tarthatja az orosz zsarnok, caristikus politikát, Oroszország Korea északi részében tanyát ütve, onnan akár argirus szemekkel örködni a kis, de veszélyes David magatartása fölött. Japánnak ezen jogtalan ellenőrzés sehogyan sem tetszett. Japán Koreában egyedül akar ur lenni. Hiszen igen fontos óra nevez Korea, sok érdek fűzi hozzá. Olyas valami az érdek,

mint az ó-korban volt Kis-Asia Görögországra, vagy Afrika volt a római birodalomra. Japán -Koreáért Chinával harcolt, hogy a maga befolyásának útját egyengesse, meg is hódította és mégis elesett tőle. Ebben kell keresni a háború igazi okát. Japán nem várta be a jegyzéket, a mely már utban volt Oroszországra felől, hanem belenyúlt minden formális hadüzenet nélkül a darázs-fészekbe. Tamadásával, melyet siker koronázott, hadat üzent az atyuskának.

Az említett ellentéteket elintézni másképp lehetetlen, mint lemondással, vagy háborúval. Lemondani egyik fél sem tud és nem is akar. Oroszország állítólag békésen akart eljárni?

Házen az oroszok nagy cárja hirdette a világbékét! Azonban titkon szervezkedett, készüdt. Katonáit mozgaltotta és titkon szántotta Korea felé. Japán ezen pucrot, a mely ellene készült észrevette. Ez ugyan mindent elővetett, hogy megőrizze higgadtságát, de türelemmel vegre kifogyott. Az orosz csíny fejbősztette. Nagyon helyesen sejtette, hogy az orosz a jegyzék váltás keséseivel csak haladékat és időt keres a fegyverkezésre. A japán mikádd nem habozott, hanem a tettek mezejére lépett.

A háború javában folyik. A japánok fegyverét fényes siker és dicsőség koronázta. Itt most az a kérdés nyomul előtérbe, milyen lesz majd a háború kimenetele? Az összemérkőzés utolsó akkordja? Ki viszi majd el a győzelem babérkoszoruját? Melyik fél üli majd meg jobban Fortuna istenasszony szekerét? Határozott véleményt alkotni nem lehet. Az orosz Goliáth hatalmas, erős a kicsi Daviddal szemben. Mindenki ismeri azonban David és Goliáth esetét a bibliából. Nem felejtsük el a közmondást sem, hogy „többet észszel, mint erővel.“

P-r.

A jövő számban közöljük majd a harcater geographiai leírását és egyet-mást Japánról.

Léva r. t. város tisztviselőinek, alkalmazottjainak és szolgazemélyzetének nyugdíj-szabályzata.

(Tervezet.)

(Folytatás.)

II. fejezet.

Tisztviselők és alkalmazottak nyugdíjazása és végkielégítése.

7. §.

Minden rendes tisztviselő addig köteles szolgálni, míg ereje egészsége és képessége engedi és legalább 40 évi szolgálat előtt a nyugdíjazás csak akkor következhet be, ha az illető elohaladott kora, tartós, egy évnél hosszabb betegsége, vagy embeiben foglalkozása által szolgálatképtelenné vált.

Nyugdíjazás esete beáll akkor is, ha valaki 10 évi szolgálat után tisztújítás alkalmával hivatalból kimarad.

annak), no ez igazi magyaros alak, minni Micike igazi menyország stb. stb. ehhez hasonló önkénytelen nyilvánulásokat lehetett hallani, de az hogy a felvonulás szétosztott, szaporodtak a magasstári hangok, mert külön-külön látni egyes jelmezeket már egyenységükkel fogva is — lehetett észre venni, hogy a nezetek voltak az — melyik is a legszebb — s mar is következett lehetett, hogy a vélemények — az itjak között — Jumbo és a tündöklő ég felett erős harcok fogtak vívni, a melyek bizonyult a szünóra alatt rögzített e czeu — melyik jelmez a legszebb — tréfas, de titkos szavazás útján, s a csinos cigánylányt harmadiknak magukhoz vonva — harman kaptak a legtöbb szavazatot, meglátszott azonban a szavazatok arányában is, hogy a pillanatnyi káprázat — mert igazán szepek voltak — tette meg a szavazatok arányát, és mar az első benyomások elmúta után, nyugodtabb percokban a többet látott szemek ítélete némileg el is tért, a midőn higgadtan és tárgyilagosan ítélték a jelmezek szépségén rendkívül észrevehetően tetszettek: Hazard finom discret izléseért, éj királynő ténészesen találó kifejezés, Ó-német bájos szendeseű udvari dáma, a ki egytallal egyletének jellegét is magán viselte (filler) finom, distingvált izlésével, a feltétlen sikert arató Reclam, valamint a talán önmagukat kifejező, bájosan temperamentumos cigány asszony és a méltóságteljes fenésű havasi gyopár, sőt, sőt a tüzes káro dáma — melyeket azonban én „Treff“ dáma-knak hittem, — vagy empire alakjuk miatt mást, — nem merem folytatni a jelmezeket, mert nem hagyhatnám ki a szép tí-rol, spanyol, román, hollandi, cigány, magyar,

8. §.

Nyugdíjra szabályszerint csak a tisztviselő, vagy alkalmazott jogosult, aki 10 évi szakadatlan szolgálat után:

a) a megszabott járulékat, kivéve a 34. §-ban engedélyezett halasztás esetét — hiánytalanul befizette s illetve azt öle levonott; b) ha állásáról önként le nem mondott; c) ha büncselekmény miatt bírói ítélettel vagy fegyelmi eljárás útján hivatalától végkép meg nem fosztott.

9. §.

A nyugdíjképeség a város szolgálatában történt első eskütétel napjától, illetve akik esküt nem tettek volna, a tényleges szolgálatba lépéstől számítatik.

10. §.

A nyugdíj kiszabásánál kizárólag Léva város szolgálatában töltött idő vétetik alapul, másutt töltött idő tekintetbe nem jöhet.

11. §.

Aki önhibája nélkül hivatalból 10 év lejárta előtt kimarad, bárha végkielégítést nyert is, ha újra alkalmazott: e öbbi szolgálati ideje az utóbbihoz számítandó; azonban az előbb nyert végkielégítési összeg általa visszatéríti, esetleg a Tanács által meghatározandó havi részletekben tőle levonandó.

12. §.

A nyugdíjilletmény mennyisége — a beszámított szolgálat 10-ik évének leteltével — az évi rendes törzsfizetés 40%-a, mely azután minden további évert 2% al növekszik. — míg a 40-ik szolgálati évvel a nyugdíj a nyugdíj a rendes évi fizetés összegeztéri el, amelynél nagyobb nyugdíj senkinek sem adható a nyugdíjalapból.

A rendes törzsfizetésen kívül huzott mellekjárulékok, vagy természetbeli szolgáltatmányok és a lakberek számításba nem vehetők.

13. §.

Ha valaki a tisztviselők közül egy évnél továbbtartó betegség által bizonytalan időre szolgálatképtelenné válnék, előtöltött szolgálati idejéhez képest ideiglenesen nyugdíjazandó, vagy végkielégítésben részesítendő, ha azonban egészsége helyre állja képviselőtestület felhívására — nyugdíjának küöben elvesztése mellett — köteles szolgálatba lépni s a tetén felvett végkielégítést a nyugdíj-alapnak vissza fizetni.

Azonban senki sem köteles előbbi állásánál kisebb hivatal elfogadni.

14. §.

Azon rendes tisztviselők, kik a nyugdíj-képességre megkivántató 10 év előtt önhibájuk nélkül hivatalukból kiesnek, hat évet meg nem haladó szolgálatnál az általuk befizetett járulékokat kamataikkal együtt, — a hat évet meg haladó, de 10 évet meg nem ütt szolgálatnál pedig egy évi teljes fizetéseiket nyerik végkielégítésképen.

A rendes tisztviselő köze nem tartozó városi alkalmazottak, ugy a rendőrök és szolgák, ha önhibájuk nélkül a 10 év lejáratá előtt vesztik el állásukat, csak az általuk befizetett illetékek és kamataiknak sziszterítésére nyernek igényt. A végkielégítési összegek, a mennyiben a nyugdíj-alap évi jövedelméből bármikből nem fedezheők, a nyugdíj-alap lőkéjéből is kifizethetők.

Más eset nem létezik, a melyben a már

befizetett, vagy jogosan levont nyugdíj százalékok visszaadhatók lennének.

Aki önhibájából veszteti el állását, vagy lemond, avagy elmozdittatik, — emmifele visszatérítési igényével nem bírhat.

15. §.

A nyugdíjak és végkielégítések iránti kérvények fölött a városi tanács és a pénzügyi szakosztály meghallgatása mellett a képviselőtestület dönt. A képviselőtestület határozata ellen 15 nap alatt a vármegye közigazgatási bizottságához s innen a közigazgatási bírósághoz lehet felebbesni.

16. §.

A nyugdíjak előleges havi részletekben fizetendők ki a nyugdíjazottaknak szabályszerű s életben létének igazolásával ellátott nyugdíjára. A végkielégítések egy összegben adandók ki.

III. fejezet.

Az özvegyek ellátási díja s az árvák nevelési járuléka.

17. §.

A rendes tisztviselők azon özvegyei, kiknek férjei a város szolgálatában 10 évet, vagy ennél több időt töltöttek — tehát már maguk nyugdíjkepesek voltak — eihalt férjeik legutóbbi fizetésének egy negyedévi mennyiséget nyerik temetési illeték czimén, ezenkívül ellátás díj fejében részükre akkora összeg 50%-a adandó ki, mely a férjet nyugdíjazás esetén megillette volna.

18. §.

A városi alkalmazottak és szolgák özvegyei tartási járulek czimén azon összeg egyharmad részét kapják, mely férjeiket nyugdíjkepen megillette volna. Temetési járulek czimén nekik 100 korona jár.

19. §.

Hiteatársó hiányában a temetési járulek a temetés rendezőjének adandó ki, mely összeg a haláleset igazolása után a polgármester által azonnal kiutalványozandó, — esetleg azon összegből a városi hatóság által eszközöndő az eltemettetés.

20. §.

Férje után nyugdíjra, vagy ellátásra csak azon özvegy tarthat igényt, aki:

a) férjével a tényleges szolgálat ideje alatt, vagy azt megelőzőleg lépett házasságra s azzal legalább 2 évig együtt élt; b) ha férjével a nyugdíj igény beálltakor együtt élt; c) ha életmódja és magaviselete erkölcsi szempontból kifogás alá nem esik.

21. §.

Nyugdíjra vagy ellátásra nem tarthat igényt azon özvegy, aki:

1) hatvan évet meghaladott kora vagy nyugdíjazás ferfjához ment nőül; 2) ha 50-ik évet betöltött ferjhez men-ven nőül, annak elhalálozása vagy nyugdíjazása előtt három évet házasságban — a tényleges szolgálat alatt — együtt nem töltött;

3) az ilyen (1 és 2 pont) házasságból származott gyermekek sem tarthatnak ellátás-díjra igényt;

4) azon nő, aki férje elhalálozásaakor azzal nem élt együtt, — ha csak be nem bizonyítja, hogy a különélés nem az öhibájából következett be és hogy teljesen sze-

Jelmez-estély.

— 1904. február hó 20. —

„A legvidámabb uralkodó herceg — Prince Carnival megindult körutjára, — utána mi — miutani szerető emberek . . .“

Pardon! nem talál, ez egyszer könnyíteni akartam magamon, — mint a nagyváradi lapok *) — de magam is veszem észre, hogy így meg plágiumnak sem vehetem hasznát, ha a múlt heti szombaton lezajlott Jelmez estély fejezetem akarom.

Mar azért is nem, mert Carneval herceg ö fensége nem most indult meg körutjára, hanem mar rendes életkorán tul eselkedte meg e bohóságot, hogy ily későn ad elletjeit magyarói, de interpellációkra kijelentette „ó fensége“: — kérem én nem késtem el, az én kalendáriomom szerint 10 nap mulva lesz uralkodásom ez idei ünnepe, különben is eddig csak Apollon és Tepsichore istenasszonyok szövetkezete uralkodott, igazi Carneval uralom csak ma van, midőn a velencei éjszakkák ujulnak meg előttem, — s talán igaz is volt e mondása. A festői látvány — melynek előhírnökei — Heroldokat helyettesítő — „papirophonok“ voltak, igazi Carnevalra emlékeztetett, ahogy a daliás diszmagyar vezetése mellett Rococó grand-seigneur karján az ó-német elegáns udvari dámmal nyitották az Carneval-sereg felvonulását, — káprázató képet nyújtott a szemlélőknek s elnémult minden ajk néhány pillanatra a meglepő látványon, melyben mindenféle izlés nyilvánult meg, de hogy is ne, midőn minden szép, a mit csak alkothatott a nemes czélu egylet e társasága — élénk tárult . . . jaj de szép! ez a bádkirálynő (valószínűleg éj királynőt értette) milyen finom izlésű ez a Tarok (bizonyára Hazardot nézte

és japán viseleteket és a jellemző nyár, róza, seccasio, virágáros, fehér-kereszt, jöké stb. stb. sok változatos szép costume-okat mert nem lenne helyem továbbiak leírására.

Mar a táncz kezdése oly eleven volt, hogy csak a legjobb kedély hangulat lehetett r m nyelni, a mely fokozódott is a souper csárdásig, midőn Tepsichore istenasszony uralkodását teljes ragyogással.

Az első negyed négyen es néhány pár táncosa, bizonyosagott annak, hogy ilyen mar a Carneval tempóinak a hely meg mindig elég alkalmas, s a sok tekintetben igen figyelmes rendezőség el is követett mindent, hogy mindenki megje kedvet — helyet es . . . no de ezt már nem írhatom le . . .

Szünóra a hangulathoz mérten rövid és tartalomdus volt, szavakban tettekben és egyebekben; Bachchus fejedelem sem engedhette némán az érző sziveket s felbuzdulásban dicsőretre méltó rövid, de igaz szavu felköszöntőket hangostattatott el, igen helyes irányban. De hát a fiataloknak nem kellett a nedű gyöngye, vágyott már a „divatból kijöhetően“ souper csárdásra s talán épen, midőn E emér barna katonái az u. n. „tust“ adtak egy befejezett mondókára, ringó-bongó csárdás tempóban elcsalogatta asztal mellől a tánczért — de talán a szép szemekért is — hevülőkét, s oly tüzzel járták az 5 negyed órán át tartó csárdásokat, hogy bármely alföldi város megirigyelhette volna, ifjak öregek egyaránt. Volt is ám a cigány bárónak melege, mert már már elnöki és cigány bárói hatásköri összejövetelhez lehetett volna tartani, ha maguk a tánczosok nem ítélték volna saját akaruk felett, t. i. tovább tánczoltak

volna hegedű nélkül is s így E emérék is elővettek eszük jobbik felet s legjobb animóval folytatták még sokáig, sőt csodálatos, hogy az ezután következő gyorspolka jómagyar csardás tódalokkal, sem pedig a „női valasz“ jellegű boszorkány címzett lenyelvek alatt sem oldódta meg a kedélyek E meg maig is ajánlom, hogy a „női valasz“ táncközép-európában már divját mult tánczról, — már akkor — nem volt alkalmam elmondhatni bájos tánczosómnak, hogy az angliai Kenningtonban most február 29-én ugyavezett „szökő bál“ lesz: s amely abban különbözik a rendes bálaktól, hogy akkor a hölgyek veszik át az urak szerepét, ök kérnek fel tánczra, hozzák a frissítőket s kedveskednek a férfiaknak. E régi szokást fenntartják, hogy a nők ilyenkor tölthessék ki bosszúkat azon férfiakon, a kiket nem szenvedhetnek s egész este petrezsejmet árultatnak velük. De talán jobb is, hogy nem mondhattam el, mert én különben még most is ártatlan naivitásnak tartom ezen, ha ödi is már — de a leányoknak sok alkalomra adó jó szokást.

Hogy pedig milyen kitűnő hangulat volt itt, ítéltető abból is, hogy voltak, akik 3 órákor reggel hazamentek, átvöltöztek civil — costumekba és visszajöttek, 5 órákor pedig kezdődött csak az egykor „Amor“ emlékére elnevezett négyes, a mit még a rendező bizottságból alakult s rögtönözött „csifári“ banda — képviselőt jelölő concertje összegabaldott azaz összevágó — kevésbbé zajtalan — előadás animóra keltett s így nem csodálható, ha lassan-lassan a barna ifjak is már ide-oda huzódtak, mert már azon éjjel oly „rövid“ volt, hogy

gény, — a férj után semminemű nyugdíjra vagy ellátásra nem tarthat igényt; gyermekei azonban — ha különben a feltételek megvannak — ellátási igényvel bírnak a szülők nélküli árváknak tekintendők.

5) Azon özvegy, aki erkölcselen életet él, vagy: büntetett hivatalvesztésre ítéltetik, nyugdíját a ellátási igényét elveszté, illetve a büntetés tartama alatt az szünetel; — gyermekei azonban — ha különben a feltételek fenállanak — nevelési, ellátási igényvel bírnak és szülők nélküli árváknak tekintetnek.

22. §.

Azon özvegy, kinek állandó nyugdíjra, vagy ellátásra van igénye és akinek férje halálakor még anyai ellátásban levő gyermeke, vagy méhmagzata van, azon gyermekei számára, kik a szabályszerű kort (23. §) el nem érték, ha az az elhalt férjtől, vagy szintén igényjogosult korábbi férjtől származnak szabályszerű koruk eléréig nevelési járulékot kap.

23. §.

A városi tisztviselők és alkalmazottak árván maradt fű gyermekei 18 éves korukig, leány-gyermekei pedig 16 éves koruk betöltéig, — a városi rendőrök és szolgák fű-gyermekei 15 éves, leány-gyermei pedig 12 éves koruk betöltéig részesülnek nevelési járulékokban.

24. §.

A nevelési járulek az anyát illeti s azal nem a gyerek, hanem az anya, illetve a gyám, vagy gondnok rendelkezik.

25. §.

A nevelési járulék az árva gyermekek számára az özvegyi nyugdíj (1/2) egyhatod részéből áll minden árva után fejenként; azonban a nevelési járuléknak minden gyermek után járó összege az özvegy járuléknál többre nem rughat; miért ha hatnál több gyermeke látandó el, akkor mindegyik gyermek számára csak akkora összeg utaványozandó, a mekkora az özvegyi ellátás összegét elosztva a gyermekek számával egy árvára esik.

De ha később egy, vagy több gyermek nevelési-járuléka megszüntül, ezek járuléka is a többiek javára osztandó szét minaddig, amíg egy-egynek járuléka az özvegyi járuléknak egyhatod részét el nem eri, ezen egyhatod résznel nagyobb összeg azonban semmi esetben sem adható.

26. §.

Azon tisztviselők, alkalmazottak, rendőrök és szolgák özvegyei és árvái, kiknek férje, illetve atyja életet veszélyes kiküldetés, vagy szolgaiatelljesítés közben, avagy nyilvánvalólag bebizonyíthatóan annak következtében vesztette el, — a 20 és 21 §-okban foglaltak fenntartásával, — ellátásra akkor is igény tarthatnak, ha férjük, illetve a juk 10 evi szolgaiatelljesítés meg nem birt, de egyebkent az ellátásra való igények leteznek. Az ellátási díj asent szabandó ki, mintha az elhunyt férj a 10 evi szolgaiatelljesítést betöltötte volna.

27. §.

Özvegyek és árvák, ha ellátásra igényük ugyan nincsen, de férjük, illetve atyjuk nyugdíjigényre jogot adó ogy rendes tisztviselői állásban volt alkalmazva s özvegyek-

nél a 20 § a., b., c. pontjaiban előirt feltételek megvannak és a 21 § 1.2. és 3. pontjában felsorolt esetek fenn nem forognak: együttesen a férj legutóbb élvezett törzsfizetésének azon részletét kapják végkielégítésként, mely a 14 §-ban van a hivatalától önhibáján kívül eleső tisztviselő részére megállapítva.

Városi alkalmazottak és szolgák özvegyei és gyermekei végkielégítése — 10 éven belül — a férj évi pénzfizetésének 10 %-a kiszolgáltatása által történik. (Folyt. köv.)

Különfélék.

— **Kitüntetés.** A király H a n u s z István, kecskeméti állami főreáliskolai igazgatót, lapunk illusztris munkatársát prépostá nevezte ki. Az országos híri természetű és jeles író kitüntetésé, kit rendkívül érdekes természetrajzi tanulmányairól lapunk minden olvasója jól ismer és nagyra becsül, tisztelőinek körében nagy örömet szerzett, mert királyunk kegye bizonyára a legméltóbbra esett. E jól megérdemelt kitüntetésé alkalmából mi is a legszívélyesebben üdvözljük.

— **Nagybójtai beszédek.** Az idei nagybójt alatt a helybeli főtemplomban B á t h y László prépost-plebános bójtai beszéd-sorozatát tart s ezen beszédek vasárnaponként délelött tíz órakor kezdődnek.

— **Gyászhir.** Mély és őszinte részvétellel vesszük a gyászirt, hogy R i c h t e r Ferenc, a lévai róm. kath. egyház köztisztviselőben álló kántortanítója, az ipariszkolák igazgatója és Léva város képviselőtestületének sok éven át buzgó tagja, e hó 25-én életének 56. évében elhunyt. Nem jött ugyan váratlanul a gyászirt, mert huzamosabb idő óta láttuk egykori daliás alakját, a betegség által megtörve, de mégis mindnyájunkra leverőleg hatott a hír, mert igaz és őszinte jóbarátot veszítettünk s nincsen talán Léva városának egyetlen polgára sem, ki a szép hangú kántor elvesztését ne fájlalná. A boldogult 1848. évben született Bathban. 1869. évben végezte a tanítóképző intézetben, 1870. évi szeptemberig Vörösvárott működött, de ekkor Lévára választották meg a róm. kath. elemi iskolához s azóta közöltünk élt s működött. Itt csakhamar feltűnt kiváló zenei tehetsége, úgy hogy mint zenetanárt a főgimnáziumhoz és később a leányiskolához is meghívták. Az egykori jóhírű lévai dalárdát is jobbjára ő szervezte s annak haláláig karmestere s első tenoristája volt. 1894. évben Hliva Janos helyére őt választották meg a róm. kath. egyház kántorává. Sok idő fog elmúlni, míg olyan két szép hangú kántora lesz a lévaiaknak, mint a megboldogult s elődje.

Az egyiknek mély és hihetetlen erős bassusa, a másik gyönyörű csengő, magas tenorja unicum volt a maga nemében. S bár más-hová sokkal nagyobb feltételekkel hívták, mégis itt maradt e városban, melyet megszeretett s melyet igazán önzetlenül szolgált. Bokros érdemeit méltányolva Léva város polgársága őt a városi képviselőtestületbe is beválasztotta. Temetése tegnap délután ment végbe az egész város közönségének imponáns módon nyilvánult részvéte mellett. Halálát neje, agg édes anyja, gyermekei, unokái és testvére gyászolják. A gyöngéd, jó családfelelő elhunytáról mély gyászba borult családja a következő gyászjelentésben értesítette a boldogult nagyszámú tisztelőit s jó barátait; Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel tudatják a legjobb férj, apa és nagy-apa R i c h t e r Ferenc kántor tanító 1904. év február hó 25. napján déli 12 órakor hosszú és kínos szenvedés s a halotti szentségek ájtatos felvétele után életének 66-ik, boldog házasságának 33-ik évében történt gyásos elhunytát. A drága halottnak kihűlt maradványai folyó hó 27-én délután 3 órakor fogtak a lévai róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engedetlen szent-miséldozat pedig folyó hó 27-én reggel 8 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni. Léva, 1904. évi február hó 25. Aldás és béke hamvaira! Özv. Richter Ferencné szül. Csernyánszky Sarolta neje. Özv. Richter Gergelyné szül. Szatónisz Mária édes anyja. Lehoczky Árpádné szül. Richter Erzsébet nővére. Szilassy Dezsőné szül. Richter Sári, Richter Ela, Richter Gusztó gyermekei. Lusika, Aliká unokái. Lehoczky Árpád sógora. Szilassy Dezső veje.

— **Nagy idők tanuja.** Naponkint fogva a dicő honvédek száma, kik az 1848—49-iki függetlenségi harcban a haza szabadságának védelmére önként fogtak fegyvert. Ezen, ugyszólván a földből előbújt rettenthetlen sereg élő volt daliái ma már roskadozó aggyasztánok, kik közül sok száraz kenyéren tengődik s várja a megváltó és szabadító angyalt. Ezen, immár kis hadsereg egyik szerény tagját — néhai T u k a Józsefet — kísértük ki az elmúlt hétfőn az örök nyugalom helyére. Néhai T u k a József született L é v á n 1828. június 15-én az ugynevezett „Hidegpinca” vendéglőben, hol atyja vendéglős volt. Az akkori szokáshoz híven Léván elvégezte a gymn. összes osztályait s az iparos pályára lépett. 1848-ban nemzetét, hazáját lángolóan szerető ifjút a hazaszeretet tüze és özvegy anyja lelkesítő szavai szintén megrázták, anyját és hajadon két nővérét — kiknek látápolója és kenyérkeresője volt — itt

hagyva, a lévai 186 honvéd közé állt, hogy hazaszeretetét vérevel is megpecsételje. — Részt vett Komáromnál a „Csillagvárnál” az „ácsi erdőnél” és a „Zsigárdnál” vívott csatákban; puskagolyótól bai lábán az ácsi erdőnél megsérült. A megboldogult hosszú időn át mintaszerű családi életet élt; a munkásság, puritán egyszerűség, becsületesség, hazafiasság, vallásosság mintaképe volt. Nyolcz gyermekét szeretettel, de vas-szigorral nevelte munkás, hazafias és istenfelő polgárokká; kik közül három a m. á. v. szolgálatában, egy pedig a tanügy terén az agg apa öröme mintaszerűleg teljesített kötelességüket; korán özvegyiségre jutott leányai pedig az apát halála napjáig a leg gondosabban ápolták. A küzdelemteljes, de nemesen és jól betöltött élet után legyen neki könnyű a föld, nyugodjék békében!

— **Kinevezés.** A király Heinrich Gyözö dr. pestvidéki kir. törvényeszéki aljegyzőt a lévai kir. járásbírószághoz albiróvá nevezte ki.

— **Áthelyezések.** S z a u e r Viktor lévai kir. pénzügyi főbiztos a pénzügyminiszter a budapesti kir. pénzügyigazgatóság-hoz helyezte át. — S z t e h l i k István lévai 14. honvédegyezredbeli főhadnagy kezelőtiszt Nyitra-ra helyeztetett át.

— **Eljegyzés.** P a t r i a s z Mór köhid-gyarmati kereskedő eljegyezte Deutsch Mór kedves, nevelt leányát S c h w i t z e r Gizellát Léván.

— **A lévai lecsapoló társulat** Léván 1904. évi márczius hó 13. napján délután 4 órakor a városháza nagytermében rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgyszorozattal: 1. Öt tagu bizottság megválasztása a felszólamlások elintézésére. 2. A lecsapoló munkálatok megkezdésére határidő kitűzése. 3. A munkálatokra szükséges pénzügyösszeg mikénti beszerzésének elhatározása. 4. Kérvények tárgyalása.

— **Haláleset.** Bajacek János lévai köztisztviselőben álló adótárnokot súlyos vesztés érte, mert édes anyja özv. Bajacek Józsefné urasszony e hó 22-én 74 éves korában Német-Lipcén elhunyt. A család-jaért jó édes anyja holttestét e hó 23-án helyezték örök nyugalomra az ottani temetőben. Aldás emlékére!

— **Egyházi kinevezések.** L u c z k y Ignác gyetvai segédlelkész Felsőlehotára adminisztrátornak disponálta a beszerze-bányai káptalani helynök. — Segédlelkész minőségben áthelyeztettek: U h r i n János Ruttkáról Gyetvara és Burka Károly Kellőről Ruttkára.

— **Zenekarunk.** L a k a t o s Sándor jóhírű zenekara most új vezetőt nyert S á r a i Elemér volt nyiregyházi primásban, kit művészi játékáról városunk közönsége is jól ismert s ki most Lakatos Sándor zenekarát vette át olyképen, hogy azt Lakatos-sal közösen fogják újja szervezni s vezetni. Az ujjonnan szervezett zenekar igyekezetét zenekedvelő közönségünk is bizonyára méltányolni fogja.

— **A Nyitramegyei Gazdasági Egyesület** tudatja, hogy a kisbéri m. kir. tejmunkásképző iskola az 1894. év május hó 1-én kezdődő 1 éves tanfolyamára 8 ösztöndíjas tanulót fog felvenni. A tanulók ingyenes ellátásban és élemezésben, ezenkívül kisebb kiadások fedezésére havi 6 korona munkadíjban részesülnek. A felvételi felvételek a következők: a) betöltött 17 éves életkor, kiszolgált katonák előnyben részesülnek; b) erős, egészséges testalkat, irás, olvasás; c) a magyar nyelv bírása; d) kifogástalan előélet.

Egészséges gyomorhoz mindenképpent rendes erőteljes emésztés szükséges. Sajnos épen ez irányban azonban sokszor vétkesünk és így támad a gyomorrontás, étvágytalanság, székrekedés, álmatlanság, főfájás, köhika, vérszegénység stb. Ne mulassza el tehát senki jó és hathatós óvszert használni, mely egy a gyomrot, mint az egész emberi szervezetet erősíti, gyógyítja és jó egészségben tartja. Ilyen szer egyedül csak a valódi BRARI-féle MARIACZELLI GYOMORCSEPPEK, évtizedek óta kipróbált zamatos ízű, biztos hatású házi gyógyszer az összes gyomorbetegségnek. Üvágje 80 fillér a gyógyszerárakban. Utánzatoktól óvakodjunk.

Közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás.

Alulírottak, Léva város tekintetes tanácsának, az ipartestületnek, a temetkezési egyletnek, mindazon szives rokonok, barátok és ismerősöknek, akik szeretett atyánkat — néhai T u k a Józsefet — az örök nyugalom helyére elkisérték, részvétőkkel a pótolhatlan vesztésé feletti fájdalomunkat ekképen is enyhíteni iparkodtak; szívélyes köszönetünket nyilvánítjuk.

Léva, 1904. február 23.

A gyászoló család.

Nyilvános köszönet.

A lévai „Erzsébet Filler Egylet”-nek f. é. február hó 20-án tartott jelmez-estélye az idény egyik legsikerültebb mulatságai közé tartozott.

Kedves kötelességünknek tartjuk tehát, hogy Priszner Gyuláné urnőnek és Szauer Mór urnak, mint a vigami bizottság társ-elnökeinek, — kik minden lehetőt elkövettek, hogy az estély egy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerüljön — nemkülön-

ben a vigalmi bizottság minden egyes tagjának, külön-külön halás köszönetet mondjunk.

Léva, 1904. február hó 24.

Lieberman Jakabné Deák Adolf
elnök. titkár.

(Az elszámolást jövő számunkba hozzuk).

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1904. évi február hó 21-től 1904. február hó 28-ig Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Hegyi Béla Heksch Irén	leány	Erzsébet
Bakos Lajos Tolnay Julianna	fiu	Lajos János
Fábián József Pozman Anna	fiu	József Sándor
Spitzer Rezső Berger Ilona	fiu	Jonó

Házasság.

Vőlegény és menyasszony neve	Vallása
Györgyi Lajos Gyuresinka Adél	ág. h. evang.

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Tuka József	75	gyomorrák
Richter Ferencz	56	szívbillentyű hiba
Hribik Janka	6 hó	bélhurut
Turza András	23	gennyes füllob

Lévai piacziárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mázsánként 16 kor. 20 fill. 17 kor. 40 fill. Kétszeres 13 kor. 40 fill. 13 kor. 80 fill. — Roza 12 kor. 60 fill. 13 kor. — fill — Arpa 11 kor. 60 fill. 12 kor. 40 fill. Zab 10 kor. 60 fill. 11 kor. 20 fill. — Kukoricza 11 kor. — fill kor. 11 20 fill. Bab 13 kor. 40 fill. 13 kor. 80 fill. — Lencse 16 kor. — fill. 16 kor. 40 fill. — Kóles 9 kor. 20 fill. 9 kor. 60 fill.

Vetőmagvak 50 kilónként Budapesten. Lóheremag 62 70 — korona Luczernamag 54 60 korona, Impregnált Répa mag 36 50 kor. Répamag — kor. Muharmag 6 1/2, 7 1/2 kor. Baltaczim 15 16 — kor. Bükköny 6 1/2, 7 kor. Vöröshere 62 70 kor. Fehérhere — Komoczi fűmag — Thimotheus — kor. Nem impregnált 28 kor. 48 kor.

Bluz selyem

35 kr.-ig. Legutolsó újdonságok. Bármint és már elvámolva, házhoz szállítva. Gazdag mintaválaszték postaiordultával.

HENNERBEG selyem-gyár. Zürich.

Nyiltér.

Eladó szöllő

Egy jókarban levő kiültetett szöllő szabadkézből eladó.

Bővebb felvilágosítást ad Forgách Mihály.

Új üzlet megnyitás!

Van szerencsém a n. e. helybeli és vidéki közönség b. tudomására hozni, hogy

Léva
Lang közp. kávéházzal szemben (Klein Ödön téle házban)

egy a mai kor igényeinek megfelelő

Férfi és gyermekruha

és női felöltők

üzletet

f. évi február hó elején megnyitom.

Dus választék minden elgondolható minőségű és alaku kész

férfi és gyermekruhákban

továbbá óriási nagy választék

a legújabb női felöltőkben

férfi felöltők, Ulster, Havelok, Jaquet Ferencz József öltönytökben

folyton újdonság gyermek ruhákban,

üzletemben minden egyes darabon a legjutányosabb

szabott ár

megjelölése kizárja az esetleges túlfizetést és kellemetlen alkudozást.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve

vagyok teljes tisztelettel
Feiner Gyula
központi férfiruha árához és női felöltők raktára.

